

сподели с мен и известният историк Л. Н. Гумильов. Не почнах да споря с тях, защото те отказаха да прочетат моите трудове по хронология.

Отговорът на историците не ме удовлетвори. Преди всичко, защото **ХРОНОЛОГИЯТА, ТОЕСТ ПРОБЛЕМЪТ С ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА ДАТИТЕ, ПРЯКО ЗАСЯГА ПРИЛОЖНАТА МАТЕМАТИКА.** Това са астрономическите изчисления, оценката за точността им, календарните проблеми, дешифрирането на старите надписи въз основа на честотните характеристики на текстовете и т.н. Тук има немалко сложни проблеми. Второ, прочуването на съвременните хронологични таблици доста бързо показва, че древните дати са без каквато и да било научна аргументация. В най-добрия случай ни отправят към първите хронологични таблици, направени чак през XVI–XVII в. Тоест сравнително неотдавна. Като се задълбочих в проблема, открих, че приетата днес версия за хронологията далеч не е единствената. Оказа се, че от много време насам известни учени от различни страни са говорили за сериозно преразглеждане на древните дати. Разбрах, че отговорът не е лесен и за да го постигна, ще ми трябват много време и усилия. Така започна активната ми работа в тази насока през 1973 г. После към мен се присъединиха някои колеги – професионални математици и физици, главно от МГУ.

Изследванията се развиваха доста бързо. През изминалите години, като почнем от 1973 г., много неща се изясниха, получихме изключително интересни резултати. Публикувахме ги в различни книги, научни статии, изброени в списъка с литература. Първите ни публикации по темата се появиха през 1980 г. С течение на времето гледната ни точка за някои хронологични проблеми се променяше, което видимо се отрази на някои подробности, но не засегна разбирането за цялата картина.

Новите математически методи, създадени от мен, бяха публикувани в няколко научни статии, а после и в книгата „Методи за статистически анализ на наративни текстове и приложението им в хронологията (Разпознаване и датiranje на зависимите текстове, статистика на древната хронология, статистика на древните астрономически съобщения)“. Издаде я издателството на МГУ през 1990 г., а през 1996-а – след преработване и допълване – беше преиздадена от издателство „Наука“ със заглавието „Методи за математически анализ на исторически текстове. Приложенията им в хронологията“.

Получих някои важни резултати и нови методи съвместно със забележителните учени В. В. Калашников, доктор на физико-математическите науки, професор (в МГУ и ВНИИСИ в гр. Москва), и Г. В. Носовски, доцент, кандидат на физико-математическите науки (в Механико-математическия факултет на МГУ). И двамата са специалисти по теория на вероятностите и